

Jerzy Głosik, Michał Dessoulavy

Janówek, gm. Skrzyszew, woj.
warszawskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 86-87

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na odcinku 20/10 ów.D odsłonięto 3 skrzynie wału, przylegające do drogi wjazdowej. Zbudowano je z dębowych pali łączonych na zrzęb i wypełnione piaskiem oraz kamieniami. U podstawy wał wzmocniony został podłużnymi legarami i dodatkowymi poprzecznymi belami, tworzącymi terasę. Konstrukcję tę od zewnętrznej strony zabezpieczały gęsto wbijane pale /tzw. piloty/, do których bezpośrednio przylegał falochron. Do budowy teras palisadowych w Izdebnie użyto dyli kluczowato zakończonych. Do skrzyń dostawiono trapezowy klin stanowiący narożnik wału. Między tym klinem a drogą poprzeczną odsłonięto dużych rozmiarów słup dębowy wzmocniony kamieniami, być może stanowiący element związany z umocowaniem właśnie w tym miejscu wrót, tj. na wewnętrznej linii wału.

W trakcie wykopalisk wydobyto liczny materiał ruchomy - fragmenty naczyń, kości zwierzęce i fragmenty przedmiotów metalowych, datowanych na okres halszacki.

Równoległe z pracami na lądzie, realizowano badania podwodne przy wschodnim brzegu półwyspu. Za pomocą motopompy, z odpowiednio zredukowanym ciśnieniem wody, odsłonięto na odcinku ca 16 m omawianą już uprzednio - ulicę okrężną, biegnącą poza wałem oraz falochron - zlokalizowany między tą ulicą a wałem.

Wydobyto, w ramach wytycznych sektorów prac podwodnych, w obrębie omawianych konstrukcji, zabytki ruchome - fragmenty ceramiki, zabytki metalowe /haki, okucia, fragmenty noży/ - datowane na okres halszacki /93% zabytków/ i na okres wczesnego średniowiecza.

JANOWICE, gm. Słaboszów
woj. kieleckie

patrz
wczesne średniowiecze

JANÓWEK, gm. Skrzyszew
woj. warszawskie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadzili dr Jerzy Głosik i mgr Michał Dessoulavy. Finansowało PMA. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne typu "żużyckokłoszowego", późno - halszackie oraz z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego epoki żelaza. Osada współczesna cmentarzyska oraz ślady osadnictwa ze starszych epok, między innymi kultury pucharów lejkowatych.

Prace wykopaliskowe prowadzone były jednocześnie w dwóch partiach rozległego /znaleziska archeologiczne na przestrzeni kilku hektarów/ tarasu nadzalewowego starorzecza Narwi, obejmującego stanowisko 1.

W pierwszym rzędzie kontynuowano prace wykopaliskowe na cmentarzysku ciałopalnym "łużycko-kloszowym", usytuowanym w "centralnej" części tego tarasu. Przekopano 3 ary, które zlokalizowano wzdłuż wschodniej krawędzi ubiegłorocznego wykopu, celem uchwycenia na tym kierunku zasięgu cmentarzyska. Odkryto tylko jeden grób "kloszowy", oznaczony kolejnym /w nawiązaniu do lat poprzednich/ numerem 65. Smukły klosz "jajowaty" nakrywał oryginalną baniastą urnę, zdobioną trzema parami wypukłych "sęczków", rozmieszczonych na wysokości brzuśca. Duża misa niemal w całości nakrywała niewielką urnę, zawierającą "przemyte" po spaleniu szczątki kostne zmarłego ułożone w porządku anatomicznym.

Podjęcie prac wykopaliskowych na skraju zniwelowanej krawędzi tarasu /około 160 m na północny-wschód od wspomnianego cmentarzyska/ spowodowane zostało uprzednimi nieprzewidzianymi pracami. W tym eksponowanym miejscu /w bezpośrednim sąsiedztwie podmokłych łąk/ przekopano dalsze trzy ary, odkrywając dziesięć obiektów osadniczych, związanych głównie z osadnictwem halaztacko-lateńskim, w tym 3 półziemianki, 2 paleniska otwarte, 1 jama gospodarcza /spichlerz na przechowywanie żywności/, 2 jamy tzw. odpadkowe i najbardziej interesujący obiekt produkcyjny - piec do prymitywnego wypału naczyń glinianych. W całości zachowała się tylko dolna część pieca, obejmująca duże palenisko wyłożone polnymi kamieniami i skorupami wylepianymi gliną /stanowiącymi zwartą masę ceramiczną/. Część górną pieca stanowiła właściwa komora /zachowana niestety w formie rumowiska/, oddzielona od paleniska rusztem. Od strony północnej zachowały się podwaliny kopuły pieca, w której wnętrzu znajdowało się kilka potłuczonych naczyń. W profilu pozostałości pieca /jako obiekt nr 71/, wyraźnie rysowały się jak w formie czarnej nieregularnej plamy na tle jasnego piasku.

W pobliżu odkryto naczynie gliniane /górną część ściętą spychaczem/, wypełnione masą "żelazistą", którego charakter określony może być po wykonaniu analiz specjalistycznych.

Na całej odsłoniętej części stanowiska /w dolnych piaszczystych warstwach/, stwierdzono pozostałości osadnictwa ze starszych epok, w tym głównie bogato zdobionej ceramiki kultury pucharów lejkowatych.

Materiały przechowywane są w zbiorach PMA.

Badania będą kontynuowane.

JEZIERZYCE, gm. Śmigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

JEZIORSKO, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Badawcza